BESLUT MEDDELAT AV DOMSTOLENS ORDFÖRANDE
den 11 juli 1996 *

I mål C-148/96 P(R),

Anthony Goldstein, läkare, London, företrädd av Raymond St John Murphy, solicitor,

klagande,

angående överklagande av beslut meddelat den 27 februari 1996 av förstainstansrättens ordförande i mål T-235/95 R, Goldstein mot kommissionen (inte publicerat i rättsfallssamlingen), i vilket det förs talan om ogiltigförklaring av detta beslut och om beviljande av interimistiska åtgärder,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Richard Lyal, vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

efter att ha hört generaladvokaten G. Tesauro,

följande

Beslut

1 Klaganden har genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 3 maj 1996, i enlighet med artikel 168a i EG-fördraget och artikel 50 andra stycket i EG-stadgan för domstolen, överklagat beslutet meddelat den 27 februari 1996 av förstainstansrättens ordförande i mål T-235/95 R, Goldstein mot kommissionen (inte publicerat i rättsfallssamlingen, nedan kallat det överklagade beslutet), genom vilket denne avslog ansökan om att kommissionen skulle åläggas att vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika att de behöriga organen i Förenade kungariket tillämpar vissa särskilda bestämmelser i European Specialist Medical Qualifications Order 1995 — de nya brittiska bestämmelserna för genomförande av rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens-och andra behörighetsbevis (EGT nr L 165, s. 1) — till dess att förstainstansrätten hade avgjort talan i sak angående ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 oktober 1995 att inte vidta vissa interimistiska åtgärder till förmån för klaganden.

2 Bakgrunden till tvisten beskrivs enligt följande i det överklagade beslutet

"1 Anthony Goldstein är läkare av brittisk nationalitet och bosatt i Förenade kungariket. Han har genomgått en specialistutbildning i reumatologi. Vid utbildningens slut erhöll han i januari 1990 ett 'Certificate of Specialist

Training' utfärdat av General Medical Council (det allmänna medicinska rådet, nedan kallat GMC) med tillämpning av Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977 (SI 1977 nr 827), i den lydelse denna erhållit genom Medical Nursing Dental and Veterinary Qualifications (EFC Recognition) Order 1983 (SI 1982 nr 1076), genom vilka rådets direktiv 75/362/EEG av den 16 juni 1975 om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens-och andra behörighetsbevis för läkare inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (EGT nr L 167, s. 1) och rådets direktiv 75/363/EEG av samma datum om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som läkare (EGT nr L 167, s. 14) genomfördes. Dessa direktiv har slutligen sammanförts i rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens-och andra behörighetsbevis (EGT nr L 165, s. 1, nedan kallat direktiv 93/16).

2 GMC är en yrkesorganisation som inrättats genom lag. Den regleras för närvarande av 1983 års Medical Act. Majoriteten av GMC: s medlemmar har valts av läkarna. Den har till uppgift att reglera utövandet av läkaryrket i Förenade kungariket och har disciplinära uppgifter. Organisationen ansvarar för det årliga offentliggörandet av 'läkarregistret' (Medical Register), som är den officiella förteckningen över registrerade läkare. Anthony Goldstein infördes i denna förteckning år 1978 (bilaga till kommissionens skrivelse av den 9 februari 1995, punkt 14, bilaga 11 till ansökan i huvudmålet).

3 Enligt parternas samstämmiga uppgifter utfärdade GMC ett 'Certificate of Specialist Training' till personer som fullgjort den minimitid för specialistutbildning som erfordrades enligt artiklarna 4 och 5 i ovannämnda direktiv 93/16 och som därigenom kvalificerade den berörde som 'specialistläkare inom gemenskapen'. I ovannämnda Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977 föreskrevs att namn på 'personer med en erkänd specialisttitel' skulle införas i en 'förteckning över specialister' (Specialist List), som GMC kunde offentliggöra om den fann att detta var lämpligt. Enligt de uppgifter som sökanden har tillhandahållit valde GMC att inte offentliggöra den. Anthony Goldstein finns upptagen i denna 'förteckning över specialister'.

4 Det behörighetsbevis för specialistläkare som utfärdas i Förenade kungariket och som skall erkännas av övriga medlemsstater är — enligt artikel 5.2 i direk-

tiv 93/16, som återger artikel 5.2 i ovannämnda direktiv 75/362/EEG, — 'Certificate of Completion of Specialist Training (intyg om genomgången specialistutbildning), som utfärdas av den behöriga myndigheten' (nedan kallat CCST).

5 Enligt uppgifter som kommissionen har tillhandahållit utfärdades i Förenade kungariket före den 1 januari 1991 inte något intyg efter genomgången fullständig specialistutbildning. I stället för ett intyg erhöll specialistläkare ett erkännande inom sin specialitet i form av en 'auktorisation' från det behöriga utbildningsorganet. På grundval av denna auktorisation kunde de utnämnas till 'rådgivande specialister' — vilket motsvarar den högsta tjänsten för sjukhusläkare — vid National Health Service (nationell hälsovårdsmyndighet, nedan kallad NHS). Sedan den 1 januari 1991 tillkännages utfärdandet av ett intyg om genomgången specialistutbildning (som motsvarar auktorisationen) genom att bokstaven 'T' anbringas vid den berörde personens namn i 'läkarregistret'.

6 Eftersom det enda formella villkoret för praktiserande av allmän-eller specialistmedicin enligt då gällande regler bestod i att vara upptagen i 'läkarregistret' utan restriktioner ('full registration'), hade personer vilkas namn fanns angivna i 'förteckningen över specialister' rätt att praktisera sin specialitet i Förenade kungariket om de var registrerade i 'läkarregistret', enligt information som kommissionen har tillhandahållit (se skrivelse av den 20 januari 1994 och bilaga till skrivelse av den 9 februari 1995, bilaga 8, punkt 14, och bilaga 11, punkt 27, till ansökan i huvudmålet). Enligt samstämmiga uppgifter från parterna utgjorde emellertid ackrediteringen eller nomineringen till en tjänst som 'rådgivande specialist' vid NHS i praktiken en förutsättning för att framgångsrikt kunna utöva en specialistverksamhet inom sektorn för fria yrken.

7 Då under dessa omständigheter ett Certificate of Specialist Training inte räckte för att ackrediteras eller utnämnas till 'rådgivande specialist' i Förenade kungariket, bedömde kommissionen att utfärdandet av dessa intyg, vilka enligt denna institution endast var avsedda för att möjliggöra utövandet av specialistverksamhet i en annan medlemsstat, stod i strid med bestämmelserna

i direktiv 93/16 om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens-och behörighetsbevis. Enligt svarandeinstitutionen anges nämligen i artiklarna 4 och 5 om utbildning i samma direktiv enbart de minimivillkor enligt vilka utbildningsbevis för specialister kan utfärdas i en medlemsstat. Medlemsstaten har alltjämt rätt att föreskriva en längre utbildningstid, i vilket fall den enligt kommissionen inte kan utfärda utbildningsbevis för specialister förrän denna utbildning har fullgjorts. Kommissionen väckte därför talan mot Förenade kungariket på grund av överträdelse av direktiv 93/16 i särskilt detta hänseende. Detta föranledde myndigheterna i Förenade kungariket att år 1995 anta nya regler för verkställighet av direktivet, European Specialist Medical Qualifications Order 1995 (1995 års förordning om europeiska specialisters medicinska kvalifikationer, SI 1995 nr 3208), som innebär ändringar av gällande regler för specialistmedicin i Förenade kungariket och som till största delen trädde i kraft den 12 januari 1996.

8 Enligt dessa nya regler förblir GMC ansvarig för registrering och erkännande av kompetens, medan ett nyskapat organ, Specialist Training Authority of the medical Royal Colleges (myndighet för specialistutbildning vid kungliga medicinska skolor, nedan kallad STA), får behörighet i fråga om medicinsk utbildning av specialister i Förenade kungariket. STA utfärdar ett CCST till personer som genomgått en godkänd specialistutbildning. GMC upprättar och offentliggör 'specialistregistret' (Specialist Register), som skall uppta namnen på de personer som innehar ett CCST samt de som innehar kompetens som förvärvats någon annanstans inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som erkänns enligt direktiv 93/16. Läkare som redan har specialistkompetens vid ikraftträdandet av de nya reglerna har rätt, enligt reglerna, att få sina namn införda i specialistregistret om de inför GMC: s registrator kan styrka 1) att de är eller har varit 'rådgivande specialister' inom ett annat specialistområde än allmänmedicin eller 2) att de har auktoriserats eller om de har visat 3a) att de genomgått en utbildning inom sin specialitet i Förenade kungariket och att denna utbildning uppfyllde villkoren för utbildning inom denna specialitet i Förenade kungariket när den genomgicks eller 3b) att de har tagit en examen inom detta specialområde i Förenade kungariket som är likvärdig med ett CCST inom denna specialitet. Ovannämnda Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977, i vilken 'förteckningen över specialister' föreskrevs, har upphävts.

9 Enligt parternas samstämmiga uppgifter har Anthony Goldstein inte auktoriserats och aldrig utnämnts till 'rådgivande specialist'. Han innehar inte något CCST som utfärdats av behörigt utbildningsorgan.

10 Enligt kommissionen skulle trots detta personer som innehar ett 'Certificate of Specialist Training', i likhet med sökanden, kunna ha möjlighet, vid styrkande av tillräcklig utbildning eller kompletterande erfarenhet, att införas i specialistregistret med stöd av de nya reglerna.

11 Det administrativa förfarandet förlöpte på följande sätt. Anthony Goldstein, som stötte på svårigheter att praktisera medicin i Förenade kungariket som reumatolog, framställde den 10 augusti 1993 ett klagomål till kommissionen med tillämpning av artikel 3.2 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT nr 13, 1962, s. 204), i vilket påstods att GMC och övriga behöriga myndigheter utövade konkurrensbegränsande verksamhet i fråga om utbildning och kvalifikationer för specialistläkare. Enligt Anthony Goldstein är GMC ett företag eller en företagssammanslutning som består av läkare. Den har en dominerande ställning, eftersom den har ett lagstadgat monopol på beviljandet och registreringen av behörighetsbevis för 'läkare inom gemenskapen' samt på kontrollen av deras verksamhet i Förenade kungariket. Av parternas samstämmiga uppgifter framgår att Anthony Goldstein huvudsakligen anklagade GMC, medicinska Royal Colleges och andra behöriga myndigheter inom utbildningsområdet för att använda sina befogenheter till att medvetet begränsa antalet specialistläkare till fördel för läkare vid NHS, framför allt 'rådgivande specialister', och till nackdel för 'specialistläkare inom gemenskapen' och potentiella 'konsumenter' i strid med artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget. Han anklagade särskilt GMC för vägran att i 'läkarregistret' markera att personer som innehade ett 'Certificate of Specialist Training' hade ställning som specialister. Han framhöll även att de regler som GMC föreskrivit som hindrade direkt tillträde till specialister och förbjöd dessa att ge sig till känna för allmänheten utgjorde ett hinder för den fria konkurrensen. Slutligen påtalade han att de privata försäkringsbolagen endast ersatte arvoden som betalats till specialister som antingen var 'rådgivande specialister' eller hade auktoriserats av behörigt utbildningsorgan.

12 Den 18 november 1994 anmodade Anthony Goldstein kommissionen att ta ställning till hans klagomål. I skrivelse av den 9 februari 1995 (bilaga 11 till ansökan i huvudmålet) informerade kommissionen Anthony Goldstein om att den inte hade för avsikt att vidta några åtgärder i anledning av klagomålet och med tillämpning av artikel 6 i kommissionens förordning nr 99/63/EEG av den 25 juli 1963 om sådana förhör som avses i artikel 19.1 och 19.2 i rådets förordning nr 17 (EGT nr 127, 1963, s. 2268) beredde den denne tillfälle att inkomma med synpunkter. Anthony Goldstein yttrade sig i skrivelse av den 12 september 1995 (bilaga 12 till ansökan i huvudmålet).

13 Enligt parternas samstämmiga uppgifter ansökte Anthony Goldstein, samtidigt som han inkom med sitt klagomål den 10 augusti 1993, om interimistiska åtgärder för att läkare med de i direktivet angivna kvalifikationerna skulle ges möjlighet att praktisera sin specialitet i Förenade kungariket. Av kommissionens skrivelse av den 20 januari 1994 om avslag på denna begäran (bilaga 8 till ansökan i huvudmålet) framgår det bland annat att Anthony Goldstein särskilt begärde att kommissionen skulle uppställa följande krav: 1) ett särskilt tecken skulle anbringas i läkarregistret vid namnet på personer med specialistläkarkompetens enligt artikel 5.2 i direktiv 93/16, 2) en särskild förteckning över personer som hade sådan kompetens skulle offentliggöras och spridas i samtliga medlemsstater, 3) '1993 års läkarregister' skulle dras in och 4) utövandet av en specialitet och bruket av titeln specialist skulle förbehållas personer som hade denna kompetens. För att visa att de begärda interimistiska åtgärderna ställde krav på skyndsamhet framhöll Anthony Goldstein att den omständigheten att läkare — som liksom han själv genomgått en specialistutbildning som uppfyllde kraven i det ovan nämnda direktivet — hindrades från att utöva sin specialitet i fri konkurrens i Förenade kungariket utgjorde en oacceptabel kränkning av allmänintresset. Han åberopade särskilt behovet av att förebygga risken för att nya regler infördes som hindrade fri konkurrens. Vidare gjorde han gällande att den påtalade verksamheten var av sådant slag att den kunde orsaka honom allvarlig och irreparabel skada. I detta hänseende åberopade han särskilt att läget var brådskande, eftersom han snabbt skulle uttömma de nationella rättsmedel som stod till förfogande och krävas på rättegångskostnaderna för den talan han förgäves väckt mot hälsoministern.

14 Kommissionen avslog denna begäran i ovannämnda skrivelse av den 20 januari 1994, med hänvisning till att det inte visats att det förelåg sådana krav på

skyndsamhet som motiverade att interimistiska åtgärder vidtogs. Kommissionen ansåg att situationen inte var oacceptabel för den allmänna ordningen, eftersom de 773 läkare som var upptagna i 'förteckningen över specialister' under alla omständigheter kunde utöva sin specialitet och underrätta allmänläkarna om detta. I fråga om den risk som påstods sammanhänga med införandet av nya regler invände kommissionen att Anthony Goldstein stödde sig på en enkel rapport som underställts hälsoministern om vilka åtgärder som skulle behöva vidtas för att anpassa reglerna i Förenade kungariket till direktiv 93/16. Hälsoministern hade ännu inte meddelat vilken lagstiftning som den brittiska regeringen skulle komma att föreslå med anledning av rapporten. Vad gällde risken för att sökanden skulle lida allvarlig och irreparabel skada var kommissionen av den åsikten att det inte förelåg något samband mellan den påstådda skadan och de begärda åtgärderna.

15 Sökanden framställde en andra ansökan om interimistiska åtgärder den 28 april 1994, som kommissionen avslog genom skrivelse av den 20 juni 1994 (bilaga 9 till ansökan i huvudmålet).

16 Anthony Goldstein framställde flera ansökningar om interimistiska åtgärder och tillhandahöll ytterligare rättsliga argument och sakuppgifter — angående dels den påstådda konkurrensbegränsande verkan av GMC: s verksamhet inom ramen för Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977, dels de förfaranden som han hade inlett vid nationella domstolar — i skrivelser av den 26 maj, den 4 juli, den 12 augusti och den 28 september 1994 samt av den 21 juni och den 3 juli 1995 (bilagorna 1—4, 6 och 7 till ansökan i huvudmålet). En av dessa ansökningar syftade till att kommissionen, mot bakgrund av ovannämnda nya argument och uppgifter, skulle ompröva det beslut att avslå begäran om interimistiska åtgärder som sökanden hade underrättats om genom ovannämnda skrivelse av den 20 januari 1994. Vidare begärde sökanden att olika interimistiska åtgärder skulle vidtas som huvudsakligen rörde förfarandena vid de nationella domstolarna.

17 Kommissionen avslog samtliga ansökningar om interimistiska åtgärder i skrivelse av den 16 oktober 1995 (bilaga 10 till ansökan i huvudmålet)."

3 I ansökan som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 24 december 1995 yrkade klaganden ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 oktober 1995 att fastställa avslaget på ansökan om interimistiska åtgärder.

4 Genom en särskild handling som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 10 januari 1996 ingav klaganden med stöd av artikel 186 i EG-fördraget en ansökan om interimistiska åtgärder i syfte att kommissionen skulle förpliktas att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder till skydd för klagandens berättigade intressen under tiden förfarandet i själva saken pågick, för att undvika att domen i huvudfrågan skulle bli utan faktisk verkan, eftersom klaganden påstod sig löpa risken att slås ut från marknaden. De åtgärder som skulle vidtas skulle således säkerställa att klaganden under denna period fick en "ställning inom gemenskapen" som läkare specialiserad i reumatologi. I detta syfte ansökte klaganden särskilt om att kommissionen skulle föreläggas att förbjuda det organ, Specialist Training Authority of the medical Royal Colleges, som inrättats genom de nya brittiska bestämmelserna från år 1995 att utöva de befogenheter i fråga om medicinsk utbildning av specialister som tillerkänns det enligt dessa bestämmelser.

5 Genom det överklagade beslutet avslog förstainstansrättens ordförande ansökan om interimistiska åtgärder.

6 Enligt det överklagade beslutet låg ansökan om interimistiska åtgärder, som gällde verkställandet av det nya brittiska regelsystemet från år 1995 som var tillämpligt på specialistmedicin, utanför ramen för det slutliga beslut som förstainstansrätten skulle kunna fatta vid avgörandet av talan om ogiltigförklaring i huvudmålet. Det beslutet skulle i alla händelser inte ha kunnat innebära något annat än en ogiltigförklaring av kommissionens vägran att vidta vissa interimistiska åtgärder mot de behöriga myndigheternas förfaringssätt inom ramen för de tidigare brittiska bestämmelserna.

7 I den utsträckning som ansökan om interimistiska åtgärder innefattade åtgärder som inte i förväg hade underställts kommissionen, ansågs det i det överklagade beslutet att denna ansökan också gick utöver gränserna för förstainstansrättens

behörighet. Förstainstansrättens uppgift består i att utöva den rättsliga kontrollen över kommissionens verksamhet inom konkurrensområdet och inte i att sätta sig själv i kommissionens ställe vid utövandet av de befogenheter som den har tillerkänts.

8 I beslutet drogs slutsatsen att ansökan om interimistiska åtgärder därför skulle avvisas.

9 Härutöver angavs i beslutet att grundförutsättningarna avseende dels skyndsamheten, dels att åtgärden omedelbart skall framstå som faktiskt och rättsligt befogad (fumus boni juris) inte var uppfyllda i det föreliggande fallet. Avseende skyndsamheten konstaterades i beslutet att klaganden hade inskränkt sig till att förklara att han riskerade att förlora sin specialisttitel, dock utan att visa att denna risk var oundviklig. Dessutom angavs i beslutet att även om klaganden blev fråntagen sin specialisttitel under tiden förfarandet i huvudmålet pågick, hade det inte visats att denna skada var irreparabel. Vad gällde om åtgärden omedelbart framstod som faktiskt och rättsligt befogad konstaterades i beslutet att den grund som klaganden hade åberopat för att styrka att kommissionens motivering var otillräcklig, eftersom det i det ifrågasatta beslutet saknades hänvisning till domstolens dom av den 10 maj 1995, Alpine Investments (C-384/93, Rec. s. I-1141), gällde sakfrågan huruvida de nationella åtgärder som påtalats av svaranden var lagliga och att grunden således var irrelevant, eftersom det ifrågasatta beslutet uteslutande motiverades av bristen på skyndsamhet avseende de begärda åtgärderna.

10 Inom ramen för förevarande överklagande har klaganden begärt att domstolens ordförande skall ogiltigförklara det överklagade beslutet, förelägga kommissionen att vidta samtliga nödvändiga åtgärder för att skydda klagandens berättigade intressen och förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

11 Kommissionen inkom med skriftligt yttrande till domstolens kansli den 31 maj 1996.

12 Eftersom parternas skriftliga yttranden innehåller alla nödvändiga upplysningar för att överklagandet skall kunna avgöras, saknas anledning att höra parterna muntligen.

Klagandens argument

13 Klaganden grundar detta överklagande på en enda grund avseende en bristfällig motivering av det överklagade beslutet.

14 Klagandens yttrande består huvudsakligen i en uttömmande upprepning av alla de argument i sak som han hade tillställt kommissionen inom ramen för det administrativa förfarandet och sedan förstainstansrättens ordförande inom ramen för det interimistiska förfarandet.

15 Vad närmare bestämt gäller motiveringen av det överklagade beslutet har klaganden först och främst hävdat att föremålet för talan i huvudmålet och föremålet för ansökan om interimistiska åtgärder är likartade, i motsats till vad som angavs i det beslutet, det vill säga vidtagande av interimistiska åtgärder som gör det möjligt för klaganden att utöva ekonomiskt lönsam tjänst i egenskap av "specialistläkare inom gemenskapen" som från Förenade kungariket tillhandahåller medicinska tjänster inom reumatologi till patienter inom medlemsstaternas territorier, i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv 93/16. Klaganden anser att räckvidden av kommissionens omtvistade beslut, även om det i detta hänvisas till vissa förfaringssätt vid GMC enligt de tidigare brittiska bestämmelserna, kan tolkas så att det i sak utsträcker sig till de interimistiska åtgärder som begärs vid förstainstansrätten.

16 Klaganden har vidare framhållit att argumentationen avseende bristen på skyndsamhet inte har motiverats på ett riktigt sätt i det överklagade beslutet. Klaganden

anser i detta hänseende att han i erforderlig utsträckning har bevisat att det föreligger en allvarlig och irreparabel skada. Klaganden har erinrat om att han inte kan ta hand om patienter som täcks av ett sjukförsäkringssystem, eftersom de flesta privata försäkringsbolag inte ersätter vård från specialister som inte är rådgivande läkare eller som inte innehar ett intyg om "higher specialist training". Klaganden har också erinrat om att han, enligt de regler om reklam som GMC har antagit, inte har rätt att direkt marknadsföra sig hos allmänheten. Klaganden har slutligen erinrat om att allmänpraktiserande läkare vanligen skickar sina patienter till de rådgivande läkarna och att GMC, utan att förbjuda detta, rekommenderar specialisterna att inte ta sig an patienter som vänder sig direkt till dem. Klaganden anser att denna skada är irreparabel, eftersom han under dessa omständigheter inte har någon alternativ möjlighet att utöva sin verksamhet som specialist i reumatologi i enlighet med bestämmelserna i direktiv 93/16.

17 Vad gäller frågan om åtgärden omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogad har klaganden angett att de principer som har fastställts i den ovan nämnda domen i målet Alpine Investments är relevanta för att motivera en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet, eftersom det enligt de regler som gäller för reklam för medicinska specialisters tjänster i Förenade kungariket är förbjudet att telefonkontakta kunderna i hemmet, vilket innebär att det inte är möjligt för honom att utöva en verksamhet som är ekonomiskt lönsam.

Svarandens argument

18 Kommissionen har först och främst anmärkt att de flesta av de överväganden som utvecklas i överklagandet är irrelevanta för bedömningen av giltigheten av det överklagade beslutet.

19 Vad gäller möjligheten att ta upp ansökan om interimistiska åtgärder till prövning anser kommissionen att det är med rätta som förstainstansrättens ordförande har vägrat att godta att klaganden indirekt skulle kunna ifrågasätta de nya brittiska

bestämmelserna under förevändning av en ansökan om interimistiska åtgärder som ingetts inom ramen för en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 oktober 1995.

20 Kommissionen anser också att klaganden, genom att medge att han skulle kunna återuppta sin verksamhet som specialist för det fall att han får rätt i sak, har bekräftat förstainstansrättens ordförandes bedömning, enligt vilken den påstådda skadan i alla händelser inte var irreparabel.

21 Slutligen har kommissionen anmärkt att överklagandet inte innebär ett ifrågasättande av resonemanget i det överklagade beslutet, enligt vilket det fastställs att talan i huvudmålet inte omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogad.

Bedömning

22 Enligt artikel 51 i EG-stadgan för domstolen kan endast rättsfrågor överklagas och överklagandet skall grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel vid förstainstansrätten eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten. Eftersom ovannämnda bestämmelser även är tillämpliga på överklaganden i enlighet med artikel 50 andra stycket i EG-stadgan för domstolen, skall det föreliggande överklagandet begränsas till att gälla endast rättsfrågor, vilket utesluter all möjlighet att ifrågasätta den bedömning av sakförhållandena som förstainstansrätten företog i det interimistiska förfarandet då den avslog ansökan (se beslut av den 19 juli 1995, kommissionen mot Atlantic Container m. fl., C-149/95 P(R), REG s. I-2165, punkt 18).

23 Det framgår likaledes av artikel 112.1 c i rättegångsreglerna att överklagandet skall innehålla uppgifter om vad som kritiseras i beslutet och vilka rättsliga grunder som åberopas till stöd för talan om ogiltigförklaring av detta.

24 Enligt fast rättspraxis räcker det inte med att i överklagandet upprepa eller återge de grunder och den argumentation som redan har framförts vid förstainstansrätten, inbegripet vad som har grundats på omständigheter som förstainstansrätten uttryckligen har förkastat. Ett sådant överklagande utgör i själva verket endast en begäran om omprövning av den ansökan som har ingetts till förstainstansrätten, vilken enligt artikel 49 i EG-stadgan för domstolen ligger utanför domstolens behörighet (se bland annat beslut av den 17 oktober 1995, Turner mot kommissionen, C-62/94 P, REG s. I-3177, punkt 17).

25 Vad i övrigt gäller kravet på motivering av ett beslut om interimistiska åtgärder finns det dessutom anledning att påpeka att det inte kan krävas av den domstol som skall besluta i det interimistiska förfarandet att den uttryckligen svarar på samtliga faktiska och rättsliga frågor som har uppkommit under förfarandet avseende interimistiska åtgärder. Det är tillräckligt att de skäl som angivits på ett tillfredsställande sätt, med beaktande av omständigheterna i fallet i fråga, motiverar beslutet och gör det möjligt för domstolen att utöva sin kontroll (se ovannämnda beslut i målet kommissionen mot Atlantic Container Line m. fl., punkt 58).

26 Vad gäller det föreliggande överklagandet kan anmärkas att huvuddelen av de överväganden som har utvecklats av klaganden består i en ren uppräkning av de synpunkter som han framförde vid kommissionen inom ramen för det administrativa förfarandet och som han sedan framlade inför förstainstansrättens ordförande. Dessa överväganden, som gäller hur marknaden för sjukvård fungerar i Förenade kungariket och tillämpningen av artiklarna 85, 86 och 90 i EG-fördraget samt tolkningen av direktiv 93/16 och dess genomförande i denna stat, saknar helt betydelse inom ramen för det föreliggande överklagandet. Dessa överväganden rör nämligen inte — och kan följaktligen inte medföra ett ifrågasättande av — de slutsatser som dragits i det överklagade beslutet, enligt vilka föremålet för ansökan om interimis-

tiska åtgärder inte är detsamma som föremålet för talan i huvudmålet och enligt vilka det inte har fastställts att det föreligger en allvarlig och irreparabel skada eller att ansökan omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogad.

27 Det skall således endast prövas om det framgår av de få argument i överklagandet som särskilt framförts mot motiveringen av det överklagade beslutet att det saknas motivering av det beslutet eller att det är bristfälligt motiverat.

28 Vad gäller villkoret om krav på skyndsamhet, enligt vilket bevis skall framläggas om en allvarlig och irreparabel skada, har det i beslutet konstaterats att klaganden dels begränsade sig till att uppge att han riskerade att förlora sin specialisttitel utan beaktande av den möjlighet som han fick enligt de nya bestämmelserna att under vissa villkor bli inskriven i "specialistregistret", dels inte närmare angav på vilket sätt en tillfällig förlust av hans specialisttitel skulle ge upphov till en irreparabel skada.

29 Klaganden har begränsat sig till att gentemot det överklagade beslutet hävda att den skada som han åsamkas är irreparabel, eftersom han inte har någon alternativ möjlighet att tillhandahålla medicinska specialisttjänster i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv 93/16, om inte interimistiska åtgärder beviljas.

30 I detta hänseende är det tillräckligt att konstatera att det — även om det antas att det skulle fastställas att klaganden på grund av de nya bestämmelserna inte kan utöva en lönsam verksamhet som specialist — definitivt har konstaterats i det överklagade beslutet att han skulle kunna återuppta den nämnda verksamheten för det fall hans talan bifalls i huvudmålet. Den omständigheten har för övrigt inte bestritts inom ramen för det föreliggande överklagandet. För övrigt har klaganden inte framfört några argument som leder till ett ifrågasättande av det resonemang som har förts i det överklagade beslutet, enligt vilket det i avsaknad av minsta indicium från klagandens sida och med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det föreliggande fallet inte kan antas att ett tillfälligt avbrott i klagandens verksamhet skulle medföra en skada som svårligen kan repareras, även om hans talan i huvudmålet senare bifalls.

31 Under dessa omständigheter skall överklagandet ogillas på den här punkten, eftersom det inte medför att resonemanget i det överklagade beslutet ifrågasätts, enligt vilket klaganden inte har framfört något indicium på att det föreligger en irreparabel skada.

32 Eftersom det har konstaterats att det överklagade beslutet innehåller en riktig och tillräcklig motivering, skall överklagandet ogillas, utan att det finns anledning att pröva klagandens argument angående frågan om hans ansökan om interimistiska åtgärder kan upptas till prövning samt frågan om den omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogad.

Rättegångskostnader

33 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden är tappande part, skall han ersätta kostnaderna för föreliggande förfarande avseende interimistiska åtgärder.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) Överklagandet ogillas.

2) Klaganden skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 11 juli 1996

R. Grass

Justitiesekreterare

G. C. Rodríguez Iglesias

Ordförande